



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Libora Daňhela a soudkyň JUDr. Jitky Levové a Mgr. Miluše Pěchové ve věci

nezletilého: **XXXXXX**, narozený XXXXXX
bytem XXXXXX
zastoupený opatrovníkem statutárním městem Brnem
Úřad městské části B.-sever, Bratislavská 70, 601 47 B.

dítěte rodičů: matka XXXXXX, narozená XXXXXX
bytem XXXXXX
zastoupená advokátem Mgr. Vítem Palarčíkem
sídlem Milady Horákové 329/26, 602 00 B.

otec XXXXXX, narozený XXXXXX
bytem XXXXXX

o snížení výživného, o úpravu styku a o změnu příjmení nezletilého, o odvolání matky proti rozsudku Městského soudu v Brně z 21.2.2018, č.j. 83 P 104/2016-140,

takto:

I. Rozsudek soudu I. stupně se v napadeném výroku III mění tak, že soud matce uděluje za otce souhlas k podání návrhu na změnu příjmení nezletilého XXXXX na „XXXXX“.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně rozsudkem zamítl návrh otce na snížení výživného stanoveného ve výši 1.800 Kč měsíčně rozsudkem téhož soudu z 8.3.2016, č.j. 83 Nc 63/2015-50 (výrok I), neupravil styk otce s nezletilým XXXXX(výrok II), zamítl návrh matky na udělení souhlasu za otce ke změně příjmení nezletilého XXXXX na příjmení „XXXXX.“ (výrok III) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV).
2. Proti rozsudku, a to do výroku III o zamítnutí návrhu matky na změnu příjmení nezletilého, podala odvolání matka. Navrhla zrušení tohoto rozhodnutí soudu I. stupně, případně jeho změnu tak, aby návrhu bylo vyhověno. V odvolání uvedla, že publikovaná výkladová judikatura vyšších soudů shledává důvodnost příjmení nezletilého dítěte tam, kde rodič, který s tím nesouhlasí, neplní své povinnosti vůči dítěti, nejvíce o ně zájem a ztratil k němu zřejmě citový vztah a jestliže není v zájmu další výchovy dítěte, aby u něho byl udržován a prohlubován pocit sounáležitosti s tímto rodičem. Zjištění soudu I. stupně, že otec matce, které byl nezletilý XXXXX svěřen do výlučné péče, neplatí stanovené výživné 1.800 Kč měsíčně, že otec nereagoval na kontakty orgánu sociálněprávní ochrany dětí (dále „OSPOD“), že se synem se naposledy viděl v květnu 2015, že prarodiče nezletilého ze strany otce ho nikdy neviděli a nazývají ho „parchantem“, mají svědčit pro důvodnost matčina návrhu, byť nezletilý dle zprávy opatrovníka z 23.10.2017 se vyjádřil tak, že své příjmení měnit nechce a líbí se mu. Odůvodnění soudu I. stupně v napadeném rozsudku je podle matky příliš kusé a na hraně přezkoumatelnosti, přičemž soud I. stupně nepřihlédl ke všem matkou tvrzeným skutečnostem a neúplně zjistil skutkový stav ve prospěch změny příjmení nezletilého XXXXX.
3. Opatrovník nezletilého XXXXXse k odvolání matky vyjádřil tak, že nezletilý XXXXXse nyní chce jmenovat „XXXXX“, proto opatrovník mění svůj původní návrh z řízení před soudem I. stupně a navrhuje vyhovění návrhu matky na změnu příjmení nezletilého na „XXXXX“.
4. Otec se k odvolání matky písemně nevyjádřil, u jednání odvolacího soudu pak navrhl, aby zamítavé rozhodnutí soudu I. stupně bylo potvrzeno.
5. Nejprve nutno uvést, že odvoláním matky není napaden rozsudek soudu I. stupně ve výrocích I a II o zamítnutí návrhů otce na snížení výživného a úpravu styku otce s nezletilým XXXXX, proto tato nenapadené rozhodnutí nabyla samostatně právní moci (§ 206 odst. 3 občanského soudního řádu - dále jen „o.s.ř.“) a odvolací soud se jimi nezabýval (§ 212 o.s.ř.).
6. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné a včas podané osobou k němu oprávněnou (§ 202, § 204 odst. 1 a § 201 o.s.ř.), přezkoumal rozsudek soudu I. stupně v napadeném výroku III (§ 28 odst. 2 a 3 zákona o zvláštních řízeních soudních - dále jen „z.ř.s.“), doplnil dokazování v potřebném rozsahu (§ 28 odst. 1 z.ř.s.) a rozhodl o odvolání matky rozsudkem z 13.12.2018, č.j. 14 Co 127/2018-172, tak, že napadené zamítavé rozhodnutí soudu I. stupně potvrdil.
7. Odvolací soud tehdy dospěl k závěru, že nejsou dány tak zásadní skutečnosti, aby odůvodnily změnu příjmení nezletilého XXXXX, respektive soudní nahrazení souhlasu otce v této záležitosti pro dítě významné (§ 877 odst. 1 občanského zákoníku), byť stanovisko nezletilého XXXXXk takové změně je souhlasné. Zjištění, že otec se s nezletilým XXXXXneviděl od roku 2015, že byl odsouzen pro neplnění vyživovací povinnosti k němu, protože ji plní zcela nedostatečně a nepravdělně, zhodnotil tehdy odvolací soud tak, že argumentace otce odůvodňující tento jeho přístup k nezletilému je důvodná jen zčásti a že z hlediska požadavku otce na to, aby se nezletilý XXXXXjmenoval jako on, jeho nesouhlas s matčíným návrhem významný není. Z hlediska práva nezletilého na jeho dosavadní příjmení užívané od narození (bez ohledu na to, že jde i o příjmení otce) však odvolací soud neshledal tak výjimečné a zásadní důvody, aby do tohoto jeho zásadního osobnostního práva bylo zasaženo, neboť nezletilý neměl žádné psychické zábrany v užívání svého příjmení ani v tom, že je shodné s příjmením jeho otce a prarodičů ze strany otce, kteří mají mít k nezletilému XXXXXnegativní vztah.

8. Na základě ústavní stížnosti matky Ústavní soud České republiky nálezem z 9.10.2019, č.j. IV. ÚS 1002/19 tento rozsudek odvolacího soudu zrušil z důvodu, že jím bylo porušeno právo matky i nezletilého XXXXXna soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod ve spojení s právem nezletilého XXXXXpodle čl. 9 odst. 2 a čl. 12 odst. 2 Úmluvy o právech dítěte. Z odůvodnění zrušovacího nálezu Ústavního soudu vyplývá, že i přes nízký věk nezletilého XXXXXnení důvod se domnívat, že by nebyl objektivně schopen sdělit v soudním řízení svůj názor a jelikož odvolací soud na zjištění názoru nezletilého rezignoval a učinil závěr o změně příjmení rozporný s jeho přáním vyjádřeným při pohovoru s orgánem sociálně-právní ochrany dětí, byl takový postup přinejmenším rozporný s čl. 12 Úmluvy o právech dítěte. Pokud odvolací soud nevyužil jiných naskýtajících se možností zjištění názoru nezletilého i mimo soudní jednání (výslechem v kanceláři soudce či jiném neformálním prostředí, osobním dostavením se soudce či asistenta soudce k nezletilému do jeho bydliště či školy), a přesto nerespektoval názor nezletilého sdělený orgánu sociálně-právní ochrany dětí, postupoval „přesprlíš paternalisticky“. Pokud se týká výsledků řízení po zrušení rozsudku odvolacího soudu, Ústavní soud jej sice nepředjímá, přesto se vyjádřil k možnému právnímu posouzení věci po případně nově zjištěném skutkovém stavu odkazem na své usnesení z 30.10.2013, sp. zn. II. ÚS 3208/13, a rozsudek Nejvyššího soudu z 19.8.1971, sp. zn. 1 Cz 20/71, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 11/1973, dle nichž může být závažným důvodem svolení soudu k podání žádosti jednoho rodiče o změnu příjmení to, že rodič, jehož jméno dítě dosud nosí, si neplní své vyživovací povinnosti, nejeví o dítě zájem a ztratil k němu zřejmě citový vztah nebo jestliže z jiného vážného důvodu není v zájmu další výchovy dítěte, aby u něho byl udržován a prohlubován pocit sounáležitosti s tímto rodičem, jehož příjmení dosud dítě nosí.
9. Odvolací soud byl tedy pro další fázi odvolacího řízení vázán tím, že nezjištění názoru nezletilého XXXXXpřímo soudem (čemuž má odpovídat i zjištění jen asistentem soudce) je nepřípustným zásahem do ústavních práv nezletilého XXXXX, proto tuto procesní vadu v další fázi odvolacího řízení napravil a zjistil názor nezletilého XXXXXmimo soudní jednání neformálním pohovorem (formou tzv. „jiného soudního roku“) vedeným předsedou senátu za přítomnosti dalších dvou členek příslušného senátu a za přítomnosti pracovnice orgánu sociálně-právní ochrany dětí, aby nezletilému v jeho relativně nízkém věku byla při pohovoru zajištěna případně potřebná odborná péče, pokud by byl stresován, a aby bylo možné za daných okolností zjistit jeho stanovisko co nejobjektivněji.
10. Již v první fázi odvolacího řízení (před zrušovacím rozhodnutím Ústavního soudu) odvolací soud z výchovné zprávy opatrovníka z 2.5.2018 zjistil, že nezletilý XXXXXv rámci prováděného pohovoru tehdy spontánně sdělil, že by se chtěl jmenovat „XXXXX“ jako maminka, což zopakoval i na závěr pohovoru, podle další zprávy z 30.10.2018 nezletilý XXXXXv rámci tehdy prováděného pohovoru sdělil, že se podepisuje „XXXXXa jen někdy XXXXX“, a na otázku, jaké by chtěl mít příjmení, pohotově a bez zamyšlení odpověděl že „XXXXX“, což zdůvodnil tak, že chce jmenovat stejně jako „máma“ a chce se jmenovat „podle mamky a babičky s dědou“, což zopakoval několikrát. Tehdy uvedl, že neví, proč má příjmení „XXXXX“.
11. Ve druhé fázi odvolacího řízení (po zrušovacím rozhodnutí Ústavního soudu) doplnil odvolací soud dokazování o této skutečnosti na základě shora uvedených závěrů Ústavního soudu ČR pohovorem s nezletilým XXXXXprovedeným 21.11.2019, z něhož zjistil, že nezletilý XXXXXzná své příjmení XXXXX, které používá ve škole, když se podepisuje, ví, že mamka chce změnit jeho příjmení na XXXXX a on sám se také chce tak jmenovat. Dále uvedl, že se tak chce jmenovat „podle mamky“, že ví, že XXXXX se jmenuje „táta“, který se s ním nestýká a že on sám se chce jmenovat XXXXX podle babičky, podle dědy (XXXXX) a podle mamky. Ví, že XXXXX se jmenují i prarodiče ze strany otce, kteří jej ale „nechcou“ a vůbec se s nimi nevidá. Ví, že máma tátu také nemá ráda, a nedává XXXXXdopisy, které mu táta píše. Dárky na narozeniny a na vánoce mu táta dává přes polorodou sestru XXXXX, ale nevzpomene si, kdy od něj dostal dárek naposled a jaký. Na závěr pohovoru nezletilý XXXXXuvedl, že sice musí užívat

příjmení XXXXX i jinde než ve škole, ale nevzpomíná si kde, ale chce se podepisovat a jmenovat XXXXX ve škole i kdekoli jinde.

12. Z toho vyplývá, že stanovisko nezletilého XXXXX je stejné, jako bylo prezentováno již v první fázi odvolacího řízení a vyplývá z prve uvedených výchovných zpráv jeho opatrovníka, který s ním pohovory již činil. Pokud Ústavní soud shledal neústavnost postupu odvolacího soudu v tom, že nerespektoval přání nezletilého, aniž přímo zjistil jeho stanovisko, je nyní v této situaci nutné učinit závěr, že stanovisko nezletilého XXXXX, že se chce jmenovat XXXXX, je neměnné nejpozději od května 2018 a z toho, jak jej nezletilý projevil, nevyplývá jeho ovlivnění nějakým nepřiměřeným výchovným zásahem matky či jiných osob. Sice je zřejmé, že nezletilý XXXXX si je vědom toho, že matka nemá otce ráda a že mu dokonce nedává dopisy od něj, to však podle odvolacího soudu nemá vliv na skutečnost uvedenou již v předchozím zrušeném rozhodnutí, že z hlediska otce a jeho přístupu k nezletilému XXXXX není jeho nesouhlas se změnou příjmení nezletilého XXXXXa důvodný.
13. Z hlediska zájmu nezletilého XXXXX, což je podle odvolacího soudu primární kritérium pro možný zásah do jeho osobnostních práv spočívající ve změně jeho dosavadního příjmení, je důvodné zohlednit, že nezletilý XXXXX si zcela spontánně a z vlastního vnitřního přesvědčení změnu svého příjmení na „XXXXX“ přeje a vnímá kladně shodnost tohoto příjmení s příjmením matky a rodičů z její strany, s nimiž se pravidelně stýká, aniž je pro toto jeho vnímání rušivá skutečnost, že jeho polorodá sestra, s níž také žije ve společné domácnosti, má příjmení jiné.
14. Vzhledem k dosud nízkému věku nezletilého XXXXX není jeho vnitřní sejetí s dosud užívaným příjmením XXXXX tak významné, aby objektivní zájem na trvání této dlouhodobě dané součásti jeho osobního stavu převážil nad jeho opakovaně prezentovaným zájmem na tom, aby se nyní, již od zahájení povinné školní docházky, při níž teprve začíná své příjmení pravidelně používat, jmenoval po své matce a prarodičích z její strany „XXXXX“.
15. V rozporu s tímto závěrem nejsou ani důkazy provedené v první fázi odvolacího řízení (před zrušovacím rozhodnutím Ústavního soudu), a to zpráva Základní školy a mateřské školy XXXXX, kterou nezletilý navštěvuje, ani důkaz provedený soudem I. stupně zprávou z 23.10.2017, kdy se nezletilý v rámci pohovoru vyjádřil tehdy ještě tak, že své příjmení, které se mu líbí, měnit nechce, neboť tehdejší stanovisko nezletilého XXXXX o půl roku předchází jeho změněnému stanovisku zjištěnému shora uvedeným způsobem, které je dosud nezletilým XXXXX projevováno již stabilně a opakovaně ve prospěch změny příjmení na „XXXXX“.
16. Odvolací soud doplnil dokazování ještě rozhodnutími trestních soudů, jimiž byl otec odsouzen za neplnění vyživovací povinnosti k nezletilému XXXXXZ trestního příkazu Městského soudu v Brně z XXXXX, č.j. XXXXX zjistil, že otec byl odsouzen za přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dopustil tím, že za dobu od dubna 2015 do ledna 2017 včetně neplnil řádně tuto svoji vyživovací povinnost, která mu vyplývá ze zákona a k níž se zavázal dohodou z 11.3.2015, přičemž v době, kdy byl nezaměstnaný, neprojevoval dostatečnou součinnost s úřadem práce při zprostředkování zaměstnání, příjmy z brigádnické činnosti i částečného invalidního důchodu si nechával výlučně pro sebe, za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvaceti měsíců. Z trestního příkazu Městského soudu v Brně z XXXXX, č.j. XXXXX odvolací soud zjistil, že otec byl odsouzen za tentýž přečin z důvodů, že ani v období od 1.2.2017 do 26.2.2019 neplnil vyživovací povinnost k nezletilému XXXXX, za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu tří roků. Z usnesení Krajského soudu v Brně z XXXXX, č.j. XXXXX pak odvolací soud zjistil, že odvolání otce proti druhému uvedenému trestnímu příkazu bylo jako nedůvodné zamítnuto. Z usnesení Městského soudu v Brně z XXXXX č.j. XXXXX, odvolací soud zjistil, že podmíněné odsouzení otce podle prve uvedeného trestního příkazu se ponechává v platnosti a zkušební doba se

prodlužuje o 24 měsíců, tedy do 16.11.2020. Z písemného podání K. XXXXX z 9.7.2019 nazvané „Přímůva za XXXXX“ vyplývá, že tato bývalá manželka otce a matka jeho dalších dvou dětí XXXXX a XXXXX, žádá trestní soud, aby otec nebyl odsouzen k trestu odnětí svobody, neboť pomáhá XXXXX s péčí o tyto děti, přestože tito rodiče spolu jako bývalí manželé dlouhodobě nežijí, a přispívá na jejich výživu částkou 1.000 Kč měsíčně dle vzájemné dohody, mimo to hradí za děti veškeré běžné výdaje, když jsou v jeho péči.

17. Z usnesení Krajského soudu v Brně z XXXXX odvolací soud zjistil, že insolvenční soud schválil oddlužení otce plněním splátkového kalendáře, a to na základě toho, že usnesením téhož soudu z 1.3.2019 byl zjištěn úpadek otce jako dlužníka a bylo povoleno jeho oddlužení. Z elektronické korespondence mezi matkou a insolvenčním správcem otce odvolací soud zjistil, že v období od 27.8.2019 do 28.11.2019 se matka každý měsíc dotazovala, zda a kdy jí bude z majetkové podstaty otce poskytnuto stanovené výživné na nezletilého XXXXX, a odpověď insolvenčního správce byla vždy taková, že na účtu oddlužení nejsou dostatečné finanční prostředky k úhradě výživného. Otec byl informován, že úhrada výživného musí jít přes insolvenční řízení a pokud snad hradí výživné z nezabavitelné částky (což matka namítala ve vztahu k dalším dětem otce), bude tato okolnost s dlužníkem probrána.
18. Z těchto důkazů vyplývá, že otec je opakovaně odsuzován za neplnění vyživovací povinnosti ke zde projednávanému nezletilému XXXXXa jeho obrana proti odsuzujícím rozhodnutím je nedůvodná, přitom k dalším dvěma dětem, jejichž matkou je XXXXX, svou vyživovací povinnost plní a dokonce se podílí na péči o ně. Přitom ani po vyhlášení úpadku otce a povolení jeho oddlužení není matka schopna dosáhnout takto plnění výživného na nezletilého XXXXXz majetkové podstaty otce, jak vyplývá z její komunikace s insolvenčním správcem otce.
19. Na základě zjištění z doplněného dokazování učinil odvolací soud nakonec závěr odlišný od svého předchozího závěru ve zrušeném rozsudku z 13.12.2018, a to tak, že jsou splněny zákonné podmínky ke změně příjmení nezletilého XXXXXa XXXXX na „XXXXX“, respektive k nahrazení souhlasu otce s touto změnou. Především z pohovoru s nezletilým v rámci jiného soudního roku 21.11.2019 vyplynulo, že toto přání, které nezletilý XXXXXprojevuje již dlouhodobě, je u něj podloženo vědomím toho, že se XXXXX se jmenuje i jeho otec, kterého neviděl asi 4 roky a který ho „nechce“. Stejně tak nezletilý XXXXXvnímá, že XXXXX se jmenují jeho prarodiče ze strany otce, které jej podle jeho názoru „také nechcou“ a které nikdy v životě neviděl. Naopak příjmení XXXXX chce nezletilý nosit kvůli tomu, že přísluší jeho matce, s níž žije ve společné domácnosti a jeho prarodičům ze strany matky, se kterými se často stýká, aniž má na toto přání nezletilého jakýkoli vliv skutečnost, že jeho polorodá sestra, s níž také žije v rodinné domácnosti, má jiné příjmení. Tento jednoznačný blízký osobní vztah nezletilého k příjmení XXXXX, na rozdíl od příjmení XXXXX, k němuž se váže vnímání pouze negativních skutečností, je důvodem pro závěr, že tato změna příjmení je v objektivním zájmu nezletilého XXXXX.
20. Důkazy, které byly provedeny odvolacím soudem v první fázi odvolacího řízení (před zrušovacím rozhodnutím Ústavního soudu) nejsou s tím v rozporu, neboť pro předchozí nyní již zrušené rozhodnutí odvolacího soudu měly jen ten význam, že z nich tehdy pouze nevyplývala vážnost důvodů pro takovou změnu. Důvody pro takovou změnu nyní vyplývají ze shora uvedeného doplněného dokazování, a to především z vyjádření nezletilého D, proto je důvodné, aby při neshodě rodičů byl matce udělen za otce souhlas soudem k realizaci této záležitosti pro dítě významné (§ 877 odst. 1 občanského zákoníku), tedy k podání žádosti o změnu příjmení dítěte určeného při uzavření bývalého manželství rodičů (§ 860 odst. 1 občanského zákoníku).
21. Otec v rámci obrany proti tvrzení matky o důvodech ztráty rodičovských vazeb k nezletilému navrhl v odvolacím řízení k důkazu svědecký výsledek své bývalé manželky K. XXXXX, svědecký výsledek jejich společných dětí XXXXX a XXXXX a svědecký výsledek své matky k tomu, že matka otci brání ve styku s nezletilým XXXXX, a to už od počátku někdy v roce 2014 či 2015,

k čemuž navrhl i další zprávu opatrovníka (příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí), a to paní XXXXX, která tehdy s otcem komunikovala a u tohoto orgánu musí být záznamy, že otec usiloval o styk s XXXXXa matka mu v tom bránila. Odvolací soud toto dokazování nedoplnil, neboť okolnosti, které způsobily ztrátu rodičovských vazeb mezi otcem a nezletilým XXXXX, jsou dostatečně prokázány již provedenými důkazy. Především ze zprávy opatrovníka z 3.5.2017, kterou podala za Úřad městské části XXXXX právě vedoucí oddělení sociálně-právní ochrany dětí XXXXX vyplývají níže uvedené skutečnosti.

22. Opatrovnický spis nezletilého XXXXXa je veden od února 2015, mimosoudní dohoda rodičů o styku otce s ním z března 2015 byla dodržována do května 2015, podle matky se otec přestal se synem stýkat, podle otce mu v tom matka bránila. Upozornění otce na údajně špatnou péči matky byla vyloučena dotazy na lékařku a mateřskou školu, rodiče byli odkázáni na centrum Spondea, kde mělo dojít k rodinné mediaci a případné asistenci při kontaktech otce se synem, neboť už tehdy matka upozorňovala na zhoršený otcův zdravotní stav a silnou frustraci z toho, že otec se za ním již půl roku nepodíval. Matka se s centrem spojila, otec nikoli, ke spolupráci nedošlo, otec se odmlčel. K jednání ve věci úpravy poměrů v lednu 2016 se otec nedostavil, pro řízení o úpravě styku, které otec zahájil návrhem z března 2017, navrhl opatrovník opětovné navázání kontaktů mezi otcem a synem nějakou pozvolnou formou, například navrhovaným asistovaným setkáváním, aby měl nezletilý XXXXXmožnost otce opětovně poznat a zvyknout si na něj. Stanovisko otce však nebylo v době podání zprávy opatrovníkovi známo, neboť otec nebyl kontaktní. Sám nezletilý XXXXXpříslušné opatrovnici opatrovníka při pohovoru uvedl, že otec již s nimi nebydlí, že neví, co by s ním mohl dělat, ledaže by k nim přijel na návštěvu, ale že k nim už opravdu nechodí. Z pohovoru podle opatrovníka vyplynulo, že nezletilý, který otce dva roky neviděl, jej ve svém věku již tehdy vytěsnil jako osobu, která mu není blízká, rozhovor o otci mu nebyl příjemný a ve svém životě s ním už nepočítá.
23. Při současném zohlednění skutečnosti, kterou zohlednil odvolací soud ve svém prvním nyní již zrušeném rozhodnutí, že otec v řízení o úpravě styku, které zahájil svým návrhem, se řízení fakticky neúčastnil a rozhodnutí soudu I. stupně, jímž jeho styk s nezletilým XXXXXnebyl upraven (zejména proto, že nebyly známy poměry otce), otec nenapadl odvoláním a ponechal toto rozhodnutí v právní moci, nelze v žádném případě dospět k závěru, že za těchto okolností by ztráta běžných rodičovských vazeb mezi otcem a nezletilým XXXXXbyla způsobena matkou a jejím působením na nezletilého XXXXXProto zůstává správný závěr uvedený v předchozím rozhodnutí odvolacího soudu, že podmínky ke změně příjmení nezletilého XXXXXz příjmení XXXXX, které přísluší jeho otci, jsou splněny z toho hlediska, že otec nejví o dítě zájem, ztratil k němu citový vztah a že netrvá pocit sounáležitosti nezletilého XXXXXs otcem, což je důsledek především shora uvedeného dlouhodobého postupu otce, při němž je již téměř nevýznamné, zda původní konflikt rodičů při rozpadu jejich soužití, v jehož důsledku přestala být plněna dohoda rodičů o tehdejší styku otce se synem, byl z větší či menší míry zapříčiněn kterýmkoli z nich. Podstatné je to, že po rozpadu soužití rodičů se „aktivita“ otce k navázání opětovného styku s nezletilým XXXXXomezila pouze na formální podávání návrhů u soudu, k jejichž projednání se již nedostavoval, a když byly posouzeny jako nedůvodné, nijak proti jejich zamítnutí nebránil a fakticky se o jakýkoli kontakt s nezletilým XXXXXpo celou dobu až dosud vůbec nepokoušel. Současně je pro závěr o otcem zaviněné ztrátě rodičovských vazeb k nezletilému XXXXXnutné zohlednit tu zásadní skutečnost, že otec k němu dlouhodobě neplní svou vyživovací povinnost, což je prokázáno trestními rozhodnutími, jimiž byl otec za tento dlouhodobě páchaný přečin opakovaně odsouzen, pro což není vůbec významné, zda nepatrné částky výživného 500 Kč nebo 300 Kč zaplatil za jeden nebo více měsíců a za které.
24. Z těchto důvodů odvolací soud změnil (§ 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř.) rozsudek soudu I. stupně v napadeném zamítavém výroku III tak, že udělil matce za otce souhlas k podání žádosti o povolení příjmení nezletilého XXXXXna „XXXXX“.

25. Výrok o nákladech řízení před soudy obou stupňů je odůvodněn § 23 z.ř.s., neboť v tomto řízení péče o nezletilé děti, které lze zahájit i bez návrhu, nemá v zásadě žádný z účastníků právo na náhradu jejich nákladů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Brno 19.12.2019

JUDr. Libor Daňhel, v.r.
předseda senátu